

บทที่ 3

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยเรื่อง ปัจจัยสู่ความสำเร็จในการบริหารธุรกิจการท่องเที่ยวของธุรกิจนำเที่ยว : กรณีศึกษา ธุรกิจนำเที่ยว ในเขตกรุงเทพมหานคร ฯ คณะผู้วิจัย กำหนดการดำเนินการวิจัยแบบผสมผสาน (Mixed Method) การวิจัยประกอบด้วยวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มีการดำเนินการตามลำดับ ดังนี้

ประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ
การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่าง

ในการวิจัยคณะผู้วิจัยได้กำหนดประชากรและการสุ่มกลุ่มตัวอย่างการเก็บรวบรวมข้อมูลดังต่อไปนี้

การวิจัยเชิงปริมาณ

การกำหนดประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ประกอบด้วย ผู้ประกอบการ/ผู้บริหาร/ผู้จัดการธุรกิจนำเที่ยว ในเขตกรุงเทพมหานคร ฯ จำนวน 2,933 ราย (กรมการท่องเที่ยว, มีนาคม 2554)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่คณะผู้วิจัยใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกอบการ/ผู้บริหาร/ผู้จัดการนำเที่ยว ในเขตกรุงเทพมหานคร ฯ เนื่องจากทราบจำนวนประชากรที่แน่นอนจึงกำหนดขนาดตัวอย่างโดยใช้สูตรคำนวณหาขนาดตัวอย่างจากสูตรคำนวณของ ทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, 1973, p. 125) ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์ ดังนี้

$$\begin{array}{llll} \text{สูตร} & n & = & \frac{N}{1 + Ne^2} \\ \text{เมื่อ} & n & = & \text{ขนาดกลุ่มตัวอย่าง} \\ & N & = & \text{จำนวนประชากรทั้งหมด} \\ & e & = & \text{สัดส่วนความคลาดเคลื่อนที่ยอมให้เกิดขึ้น} \end{array}$$

กำหนดให้ความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 5% ($e = .05$) ด้วยความเชื่อมั่น 95% คำนวณหาขนาดของกลุ่มตัวอย่างจากสูตร ดังนี้

$$n = \frac{2,933}{1 + (2,933) (.05)^2}$$

$$n = 351.99 \text{ ราย หรือ เท่ากับ } 352 \text{ ราย}$$

ดังนั้น คณะผู้วิจัยเลือกผู้ประกอบการ/ผู้บริหาร/ผู้จัดการธุรกิจนำเที่ยวละ 1 ราย เป็นตัวแทนของธุรกิจนำเที่ยวทำให้ได้กลุ่มตัวอย่างในการวิจัยเท่ากับ 352 ราย

การสุ่มตัวอย่าง

การสุ่มตัวอย่างแบบตามสะดวก (Convenience Sampling) โดยเก็บรวบรวมข้อมูลจากธุรกิจนำเที่ยวในเขตกรุงเทพมหานคร ให้ได้จำนวนตัวอย่างครบตามที่กำหนด

การวิจัยเชิงคุณภาพ

การดำเนินการวิจัยเชิงคุณภาพมีการนำข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสอบถามของผู้ประกอบการ/ผู้จัดการธุรกิจนำเที่ยว มาใช้เป็นประเด็นในการตั้งคำถามโดยนำประเด็นข้อคำถามจากการวิจัยเชิงปริมาณที่น่าสนใจมาใช้ในการตั้งคำถามกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) ตามประเด็นต่าง ๆ เพื่อให้เป็นไปตามวัตถุประสงค์ของงานวิจัย

การกำหนดประชากร

ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ

คณะวิจัยได้ใช้แบบสัมภาษณ์ข้อมูลเชิงลึก (In – depth Interview) กับ ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key Informant) โดยวิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ตรงกับหัวข้อการวิจัยและวัตถุประสงค์ของการวิจัย

ผู้ให้ข้อมูลในการวิจัย

ผู้ประกอบการ/ผู้จัดการธุรกิจนำเที่ยว จาก บริษัทหนุ่มสาวทัวร์, บริษัทบ้านมัลลเทศก์, บริษัทธรรมจารี & ซี.ซี. ทัวร์, บริษัทเพื่อนท่องเที่ยว, บริษัทเอ็น ซี ทัวร์ แอนด์ เอ็นเตอร์ไพรส์ รวมจำนวน 5 ราย เพื่อให้ได้ข้อมูลมาสนับสนุนข้อมูลที่ได้จากการศึกษาวิจัยเชิงปริมาณ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ในการวิจัยคณะผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือในการวิจัยและการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือดังต่อไปนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยเชิงปริมาณ

คณะผู้วิจัยได้กำหนดเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย คือ แบบสอบถาม เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9387 โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะของการประกอบธุรกิจนำเที่ยว จำนวน 7 ข้อ ประกอบไปด้วย รูปแบบการดำเนินธุรกิจ ระยะเวลาในการดำเนินธุรกิจนำเที่ยว จำนวนพนักงานในบริษัท ทุนจดทะเบียนในการดำเนินธุรกิจนำเที่ยว ระยะเวลาในการคืนทุน ประเภทของธุรกิจนำเที่ยว รูปแบบการบริการธุรกิจนำเที่ยว

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะของผู้ประกอบการ จำนวน 15 ข้อ ดังต่อไปนี้

1. ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ จำนวน 5 ข้อ
2. ทักษะด้านความคิด จำนวน 5 ข้อ
3. ทักษะด้านเทคนิค จำนวน 5 ข้อ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับขีดความสามารถของการบริหารงาน จำนวน 22 ข้อ

1. ด้านการจัดการ จำนวน 7 ข้อ
2. ด้านการตลาด จำนวน 8 ข้อ
3. ด้านการปฏิบัติการ จำนวน 7 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ จำนวน 15 ข้อ

1. การเติบโตของยอดขาย จำนวน 1 ข้อ
2. การเติบโตของส่วนแบ่งทางการตลาดธุรกิจนำเที่ยวของปีที่ผ่านมา จำนวน 1 ข้อ
3. การเติบโตของกำไรของปีที่ผ่านมา จำนวน 1 ข้อ
4. ประสิทธิภาพในการทำงาน จำนวน 6 ข้อ
5. ประสิทธิภาพในการทำงาน จำนวน 6 ข้อ

การวิจัยเชิงคุณภาพ

คณะวิจัยได้กำหนดเครื่องมือในการวิจัย คือ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึกโดยใช้แบบสัมภาษณ์ เพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อให้ได้ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. วิธีการสร้างแบบสัมภาษณ์

1.1 กำหนดปัญหาการวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1.2 ศึกษาแนวคิดทฤษฎีผลงานวิจัยเกี่ยวข้องกับแนวคิดเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจ แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยสู่ความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ แนวคิดการดำเนินธุรกิจ

1.3 ประยุกต์แนวคิดทฤษฎีผลงานวิจัยเกี่ยวข้องกับแนวคิดการดำเนินธุรกิจโดยมาจากทฤษฎีและผลงานวิจัย โดยพิจารณาถึงความสอดคล้องกับปัญหาการวิจัย วัตถุประสงค์ของการวิจัย และขอบเขตของการวิจัย

1.4 สร้างแบบสัมภาษณ์โดยการสร้างข้อคำถามและใช้ภาษาที่เหมาะสมต่อการทำความเข้าใจ พร้อมทั้งออกแบบข้อคำถามให้เหมาะสมไม่สั้นหรือยาวจนเกินไปและนำประเด็นที่ได้จากการวิจัยเชิงปริมาณมาใช้ในการตั้งคำถาม

2. ประเด็นแบบการสัมภาษณ์

เนื้อหาของแบบสัมภาษณ์มีองค์ประกอบ 2 ส่วน คือ ส่วนที่ 1 ได้แก่ ส่วนนำเป็นข้อมูลของผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informant) ส่วนที่ 2 ประเด็นแนวทางการสัมภาษณ์การประกอบธุรกิจ และปัจจัยสู่ความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

1. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือของการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ นั้นคณะวิจัยได้นำแบบสอบถามและแบบสัมภาษณ์ที่สร้างขึ้นไปทดสอบความแม่นยำหรือเที่ยงตรง (Validity) ดังต่อไปนี้

นำแบบสอบถามที่สร้างขึ้นไปปรึกษาที่ปรึกษางานวิจัยในการแก้ไขเพิ่มเติมแล้วนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงครั้งที่ 1 ไปทดสอบความเที่ยงตรงโดยขอคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านในงานวิจัยเรื่องนี้ เพื่อตรวจสอบแก้ไขความสอดคล้องของข้อความคำถามกับวัตถุประสงค์เนื้อหาว่ามีความสอดคล้องกันหรือไม่และตลอดจนคำวิจารณ์เสนอแนะ และตัดสินใจในการเลือกใช้คำหรือข้อความ ในแบบสอบถามให้คะแนนค่าความเที่ยงตรงของเครื่องมือ (IOC: Index of item objective congruence) โดยคัดเลือกข้อความที่มีค่า IOC ตั้งแต่ 0.6-1.0 ไว้ใช้เป็นข้อความจริง และตัดข้อความที่มีค่า IOC น้อยกว่า 0.6 ทิ้งไป โดยมีสูตรการคำนวณค่าความเที่ยงตรง ดังต่อไปนี้

$$\text{สูตร } IOC = \frac{\sum R}{N}$$

IOC แทน ค่าดัชนีความสอดคล้อง
 $\sum R$ แทน ผลรวมของคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
 N แทน จำนวนผู้เชี่ยวชาญ

ภายหลังการการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือของการวิจัยเชิงปริมาณและการวิจัยเชิงคุณภาพ ได้คะแนนวัดความเที่ยงตรงทุกข้อมากกว่า 0.6 จากนั้นผู้วิจัยได้นำผลการประเมินและแบบสอบถามที่ปรับปรุงแล้วเสนอให้ที่ปรึกษางานวิจัยตรวจสอบครั้งสุดท้าย

2. นอกจากนี้สำหรับการวิจัยเชิงปริมาณคณะวิจัยนำแบบสอบถามไปหาคุณภาพของเครื่องมือโดยการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ในเครื่องมือมาตรวัดแบบลิเคิร์ต (Likert Scale) และใช้สูตรคูเดอร์ ริชาร์ดสัน 2 (Kuder Richardson 21 หรือ KR-21 อ้างถึงใน บุญใจ ศรีสถิตยันทรากร, 2547, หน้า 231-243)

สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค

$$\alpha = \left[\frac{n}{n-1} \right] \left[1 - \frac{\sum S_1^2}{S^2} \right]$$

α = คือค่าความสอดคล้องภายใน

n = คือจำนวนข้อความคำถามในแบบสอบถาม

$\sum S_1^2$ = คือผลรวมของความแปรปรวนของคะแนนรายข้อ

S^2 = คือความแปรปรวนของคะแนนรวมทั้งฉบับ

สูตรคูเดอร์ริชาร์ดสัน 21

$$r_{21} = \left[\frac{n}{n-1} \right] \left[1 - \frac{\bar{X}(n - \bar{X})}{nS^2} \right]$$

r_{21} = คือค่าความสอดคล้องภายใน

n = คือจำนวนข้อคำถามในแบบสอบถาม

$\bar{X}$ = คือค่าเฉลี่ยของคะแนนทั้งฉบับ

S^2 = คือค่าความแปรปรวนของคะแนนรวมแบบสอบถามทั้งฉบับ

ผลการตรวจสอบค่าความเชื่อมั่นแบบสอบถาม ได้ค่าความเชื่อมั่นรายด้านมีดังต่อไปนี้

(ภาคผนวก ง)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะของผู้ประกอบการ จำนวน 15 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8730

1. ทักษะด้านมนุษยสัมพันธ์ จำนวน 5 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .6848
2. ทักษะด้านความคิด จำนวน 5 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7553
3. ทักษะด้านเทคนิค จำนวน 5 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7254

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับขีดความสามารถของการบริหารงาน จำนวน 22 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .9116

1. ด้านการจัดการ จำนวน 7 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8407
2. ด้านการตลาด จำนวน 8 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .7068
3. ด้านการปฏิบัติการ จำนวน 7 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8717

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จในการประกอบธุรกิจ จำนวน 13 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8842

1. การเติบโตของยอดขาย จำนวน 1 ข้อ (ไม่คำนวณค่าความเชื่อมั่น)
2. การเติบโตของส่วนแบ่งทางการตลาดธุรกิจนำเที่ยวของปีที่ผ่านมา จำนวน 1 ข้อ (ไม่คำนวณค่าความเชื่อมั่น)
3. การเติบโตของกำไรของปีที่ผ่านมา จำนวน 1 ข้อ (ไม่คำนวณค่าความเชื่อมั่น)
4. ประสิทธิภาพในการทำงาน จำนวน 6 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8107
5. ประสิทธิภาพในการดำเนินงาน จำนวน 6 ข้อ ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ .8605

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยเชิงปริมาณ

1. การตรวจสอบข้อมูล (Editing) คณะผู้วิจัยจะตรวจสอบความสมบูรณ์ของการตอบแบบสอบถามและคัดเอาแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ออก
2. การลงรหัส (Coding) คณะผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่มีความถูกต้องสมบูรณ์มาลงรหัสตามที่ได้กำหนดไว้

3. การประมวลผลข้อมูล คณะผู้วิจัยจะนำแบบสอบถามที่ผ่านการลงรหัสเรียบร้อยแล้วมาบันทึกข้อมูลลงในเครื่องคอมพิวเตอร์ โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูปในการประมวลผลข้อมูล

4. การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา ดังนี้

4.1 นำข้อมูลในแบบสอบถามตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลและลักษณะของการประกอบธุรกิจนำมาเที่ยวแจกแจงความถี่และนำเสนอผลเป็นคำร้อยละ

4.2 นำข้อมูลในแบบสอบถามตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับแบบสอบถามเกี่ยวกับทักษะของผู้ประกอบการ/ผู้บริหาร มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวัดระดับข้อมูลจากแบบสอบถามประเภทอัตรภาคชั้น (Interval Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีการกำหนดระดับคะแนน ดังนี้

ระดับคะแนน	5	หมายถึง	มีระดับทักษะมากที่สุด
ระดับคะแนน	4	หมายถึง	มีระดับทักษะมาก
ระดับคะแนน	3	หมายถึง	มีระดับทักษะปานกลาง
ระดับคะแนน	2	หมายถึง	มีระดับทักษะน้อย
ระดับคะแนน	1	หมายถึง	มีระดับทักษะน้อยที่สุด

ระดับการให้คะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้น ใช้สูตรการคำนวณช่วงกว้างของชั้น โดยพิจารณาตามเกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1977, p. 181 – 183.) ตามลำดับดังนี้

ความกว้างของอัตรภาคชั้น เท่ากับ

$$\frac{\text{Maximum} - \text{Minimum}}{\text{Interval}} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

จากนั้นนำมาหาเกณฑ์ระดับคะแนนเฉลี่ย โดยกำหนดความหมาย ดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย	แปลผล
4.21 – 5.00	ผู้ประกอบการมีทักษะมากที่สุด
3.41 – 4.20	ผู้ประกอบการมีทักษะมาก
2.61 – 3.40	ผู้ประกอบการมีทักษะปานกลาง
1.81 – 2.60	ผู้ประกอบการมีทักษะน้อย
1.00 – 1.80	ผู้ประกอบการมีทักษะน้อยที่สุด

4.3 นำข้อมูลในแบบสอบถามตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับขีดความสามารถในการบริหาร มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวัดระดับข้อมูลจากแบบสอบถามประเภทอัตรภาค (Interval Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีการกำหนดคะแนนแต่ละระดับ ดังนี้

การวัดข้อมูลแบบสอบถามอันตรภาคชั้น (Interval) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีการกำหนดระดับคะแนน ดังนี้

ระดับคะแนน	5	หมายถึง	มีระดับขีดความสามารถในการบริหารมากที่สุด
ระดับคะแนน	4	หมายถึง	มีระดับขีดความสามารถในการบริหารมาก
ระดับคะแนน	3	หมายถึง	มีระดับขีดความสามารถในการบริหารปานกลาง
ระดับคะแนน	2	หมายถึง	มีระดับขีดความสามารถในการบริหารน้อย
ระดับคะแนน	1	หมายถึง	มีระดับขีดความสามารถในการบริหารน้อยที่สุด

ระดับการให้คะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้น ใช้สูตรการคำนวณช่วงกว้างของชั้น โดยพิจารณาตามเกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1977, p. 181 – 183.) ตามลำดับดังนี้

$$\begin{aligned}\text{พิสัย เท่ากับ} &= \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}} \\ &= \frac{5 - 1}{5} = 0.80\end{aligned}$$

จากนั้นนำมาหาเกณฑ์ระดับคะแนนเฉลี่ย โดยกำหนดความหมาย ดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย	แปลผล
4.21 – 5.00	ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถในการบริหารมากที่สุด
3.41 – 4.20	ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถในการบริหารมาก
2.61 – 3.40	ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถในการบริหารปานกลาง
1.81 – 2.60	ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถในการบริหารน้อย
1.00 – 1.80	ผู้ประกอบการมีขีดความสามารถในการบริหารน้อยที่สุด

4.4 นำข้อมูลในแบบสอบถามตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความสำเร็จในการบริหารธุรกิจ มาหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวัดระดับข้อมูลจากแบบสอบถามประเภทอันตรภาค (Interval Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีการกำหนดคะแนนแต่ละระดับ ดังนี้

การวัดระดับข้อมูลแบบสอบถามอันตรภาคชั้น (Interval Scale) แบ่งออกเป็น 5 ระดับ ซึ่งมีการกำหนดระดับคะแนน ดังนี้

ระดับคะแนน	5	หมายถึง	มีระดับประสิทธิผล/ประสิทธิภาพในการทำงานมากที่สุด
ระดับคะแนน	4	หมายถึง	มีระดับประสิทธิผล/ประสิทธิภาพในการทำงานมาก
ระดับคะแนน	3	หมายถึง	มีระดับประสิทธิผล/ประสิทธิภาพในการทำงานปานกลาง
ระดับคะแนน	2	หมายถึง	มีระดับประสิทธิผล/ประสิทธิภาพในการทำงานน้อย
ระดับคะแนน	1	หมายถึง	มีระดับประสิทธิผล/ประสิทธิภาพในการทำงานน้อยที่สุด

ระดับการให้คะแนนเฉลี่ยในแต่ละระดับชั้น ใช้สูตรการคำนวณช่วงกว้างของชั้น โดยพิจารณาตามเกณฑ์ของเบสท์ (Best, 1977, p. 181 – 183.) ตามลำดับดังนี้

ความกว้างของชั้น เท่ากับ

$$\frac{\text{Maximum} - \text{Minimum}}{\text{Interval}} = \frac{\text{คะแนนสูงสุด} - \text{คะแนนต่ำสุด}}{\text{จำนวนชั้น}}$$

$$= \frac{5 - 1}{5} = 0.80$$

จากนั้นนำมาหาเกณฑ์ระดับคะแนนเฉลี่ย โดยกำหนดความหมาย ดังนี้

ระดับคะแนนเฉลี่ย

แปลผล

4.21 – 5.00	ผู้ประกอบการมีประสิทธิผล/ประสิทธิภาพในการทำงานมากที่สุด
3.41 – 4.20	ผู้ประกอบการมีประสิทธิผล/ประสิทธิภาพในการทำงานมาก
2.61 – 3.40	ผู้ประกอบการมีประสิทธิผล/ประสิทธิภาพในการทำงานปานกลาง
1.81 – 2.60	ผู้ประกอบการมีประสิทธิผล/ประสิทธิภาพในการทำงานน้อย
1.00 – 1.80	ผู้ประกอบการมีประสิทธิผล/ประสิทธิภาพในการทำงานน้อยที่สุด

5. การวิเคราะห์ข้อมูลสถิติเชิงอนุมานเพื่อทดสอบสมมติฐาน ดังนี้

5.1 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่มที่เป็นอิสระต่อกัน โดยการวิเคราะห์ค่าที (Independent-Samples t-test) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐาน ข้อ 1

5.2 เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป โดยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA: Analysis of Variance) เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐาน ข้อ 1 และ ข้อ 2

5.3 เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของตัวแปรมากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป โดยการวิเคราะห์การถดถอยเชิงพหุของตัวแปร (Multiple Regression Analysis)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐานได้แก่

1.1 การหาค่าร้อยละ (Percentage) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลต่าง ๆ

1.2 การหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลด้านต่าง ๆ

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{n}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน คะแนนเฉลี่ย

$\sum X$ แทน ผลรวมของคะแนนทั้งหมด

n แทน จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

1.3 การหาค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อใช้แปลความหมายของข้อมูลด้านต่าง ๆ

$$SD = \sqrt{\frac{N \sum x^2 - (\sum x)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ	SD	แทน	ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของกลุ่มตัวอย่าง
	X	แทน	คะแนนแต่ละตัวในกลุ่มตัวอย่าง
	$\sum x^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง
	$(\sum x)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
	n	แทน	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง

2. สถิติที่ใช้ในการทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม

การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach's Alpha Coefficient) ผลการตรวจสอบค่าความเชื่อมั่น (ภาคผนวก ง)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 การทดสอบค่า t-test ใช้ทดสอบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่าง 2 กลุ่ม เพื่อใช้ทดสอบสมมติฐาน

3.2 การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One way ANOVA) เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยระหว่างกลุ่มตัวอย่างที่มากกว่า 2 กลุ่มขึ้นไป

กรณีพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จะทำการตรวจสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ ที่ระดับนัยสำคัญ .05 หรือระดับความเชื่อมั่น 95% โดยใช้สูตรตามวิธี Least Significant Difference (LSD)

3.3 ทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระหลายตัวที่มีผลต่อตัวแปรตามเพียงตัวเดียว โดยการวิเคราะห์ความถดถอยเชิงพหุของตัวแปร (Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยใช้สูตรดังนี้

	Y	=	$\beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \dots + \beta_k X_k + e$
เมื่อ	Y	=	ตัวแปรตาม
	X	=	ตัวแปรอิสระจำนวน k ตัว
	β	=	สัมประสิทธิ์ความถดถอยเชิงพหุส่วนของตัวแปรอิสระแต่ละตัว
	β_0	=	ส่วนตัดแกน Y เมื่อกำหนด $X_1 = X_2 = \dots = X_k = 0$
	e	=	ค่าความคลาดเคลื่อนระหว่างค่าจริงที่ได้จากตัวอย่าง (Y) และค่าที่

ได้จากสมการ (Y)

การทดสอบความสามารถของตัวแปรอิสระในการอธิบายตัวแปรตามด้วยค่าสัมประสิทธิ์การตัดสินใจ (Coefficient of Determination) หรือ R^2 สามารถคำนวณได้โดยใช้สูตรดังนี้ (กัลยา วาณิชยปัญญา, 2545 หน้า 309)

$$R^2 = \frac{\text{ความผันแปรของ } Y \text{ เนื่องจากอิทธิพลของ } X_1 X_2 \dots X_k}{\text{ความผันแปรทั้งหมด}}$$

ค่า R^2 เป็นค่าที่อธิบายการเปลี่ยนแปลงของ Y ที่เกิดจากการเปลี่ยนของ X ค่า R^2 จะมีค่าอยู่ระหว่าง 0 และ 1

ถ้าค่า R^2 ที่คำนวณได้มีค่าเข้าใกล้ 1 จะหมายถึงตัวแปรอิสระที่นำมาคำนวณมีความสัมพันธ์กับตัวแปรมาก

หากค่า R^2 ที่คำนวณได้มีค่าเข้าใกล้ 0 จะหมายถึงตัวแปรอิสระที่นำมาคำนวณมีความสัมพันธ์กับตัวแปรน้อยมาก

การวิจัยเชิงคุณภาพ

เมื่อได้ข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึก ทั้งการสัมภาษณ์รายบุคคลตามที่กำหนดแล้ว คณะผู้วิจัยได้นำข้อมูลทั้งหมดมาวิเคราะห์ ตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ถอดเทปที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญทุกคนอย่างละเอียด
2. นำข้อมูลที่ได้จากการถอดเทปสัมภาษณ์มาอ่านทบทวนเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธี

การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)